

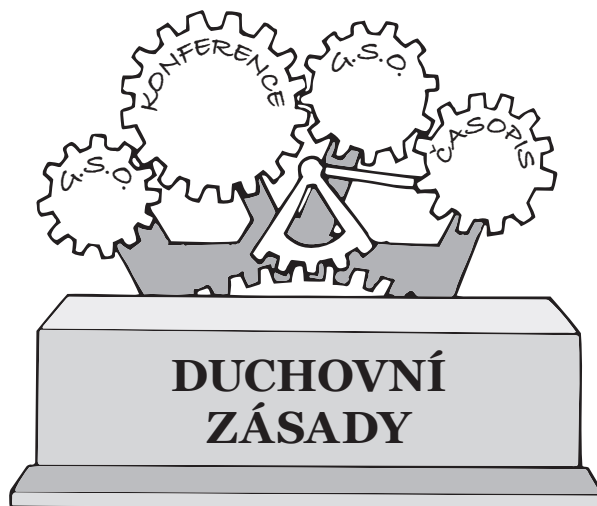
Dvanáct konceptů pro světovou službu

Jak Bill W. vysvětlil duchovní zásady, na nichž stojí struktura AA,
a jak do sebe jednotlivé části zapadají.

Tato brožura pojednává o Konceptech, nejsou to však Koncepty samotné. Ty lze nalézt v knize Služební manuál AA/Dvanáct konceptů pro Světovou službu a každý důvěryhodný služebník by si je měl přečíst.

AA dospělo a začalo to u skupin – nejprve jich bylo pár, poté několik set a pak tisíce. Velmi brzy byla vytvořena Alkoholická nadace, později přejmenovaná na Radu všeobecných služeb, aby se ujala zodpovědnosti za naše záležitosti. V souvislosti s úmrtím Dr. Boba a zároveň s uvědoměním si, že i Bill je smrtelný, se ujala vedení, které dosud leželo na spoluzakladatelích, Konferenci všeobecných služeb. Malé vydavatelství a služební kancelář se mezitím rozšířily, zároveň vzrostla i jejich důležitost pro společenství a také se začal tisknout měsíčník Grapevine.

Co měl vlastně který subjekt na starosti? Není divu, že v tom byl zmatek. Jaký byl vztah mezi těmito jednotkami? Kdo byl ve vedení? Jaké měly zodpovědnosti – a jaká

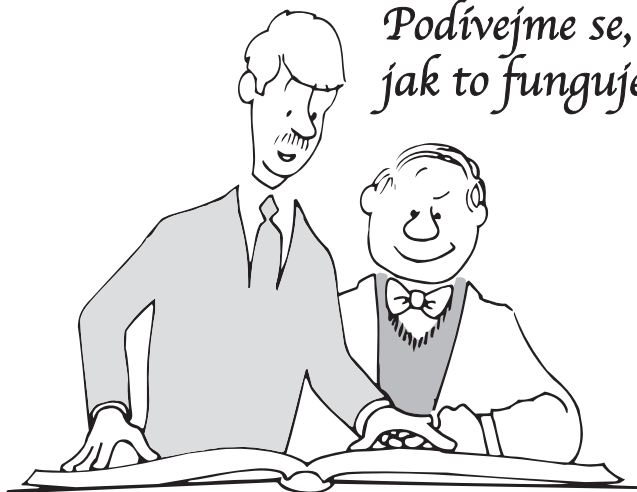
jim náležela práva? Bill W. se sám často podílel na tomto přetahování, a tudíž cítil potřebu stručně formulovat své koncepty ohledně onoho „proč“, které se týkalo celé struktury, lekcí, které vzešly ze zkušeností, vztahů, a především duchovních zásad.

Dalo by se říct, že koncepty, tak, jak je Bill sepsal, jsou mixem, ve kterém se Koncepty III až V, IX a XII zabývají duchovními zásadami, a ty zbylé, přestože mají spirituální podtext, jsou zasvěceny popisu vztahů mezi jednotlivými služebními jednotkami a tomu, jak navzájem spolupracují.

Tato brožurka tedy následně představuje ilustrovaný úvod do problematiky Dvanácti konceptů. Pokud ovšem hledáte konkrétní odpovědi či návod, obraťte se na jejich plné znění.

Napříč brožurkou najdete formulace ze samotných Dvanácti konceptů (podléhají však drobným úpravám za účelem srozumitelnosti), které budou uváděny v uvozovkách, ostatní texty jsou čistě popisné nebo vysvětlující.

*Podívejme se,
jak to funguje*

Koncept I

Celková zodpovědnost a konečná pravomoc ve světové službě AA by měla vždy spočívat v kolektivním svědomí společnosti jako celku.

Anonymní alkoholici jsou nazýváni organizací s takzvanou obrácenou hierarchií, protože „celková zodpovědnost a konečná pravomoc za... světové služby“ náleží spíše skupinám než důvěrníkům Rady všeobecných služeb nebo Kanceláři všeobecných služeb v NY.

V Prvním konceptu Bill popisuje, jak k tomu došlo. Prvním krokem bylo „vytvoření důvěrnictva“ v roce 1938, které se tehdy nazývalo Alkoholická nadace, a které bylo později v roce 1954 přejmenováno na Radu všeobecných služeb. Proč? Důvodem je, že skupiny samotné nemohou vykonávat některé služby. Nemohou například vydávat jednotnou oficiální literaturu, jednotné oficiální informace o AA pro veřejnost, pomáhat se založením nových skupin, sdílet s nimi zkušenosti z již zaběhnutých skupin, vyřizovat žádosti o pomoc, vydávat celonárodní časopis a předávat poselství v dalších jazycích a jiných zemích. Proto byla vytvořena služební kancelář, která tyto funkce mohla pod vedením Rady vykonávat. Rada i kancelář se ve věcech vedení obracely na spoluzakladatele Billa a Dr. Boba.

Když uprostřed „bujících úspěchů“ v počátcích AA smrtelně onemocněl Dr. Bob, Bill si položil otázku: „Až tu Dr. Bob a já nebudeme, kdo pak bude radit důvěrníkům a kanceláři?“ Odpověď se podle Billa nacházela v kolektivním svědomí skupin AA. Ale

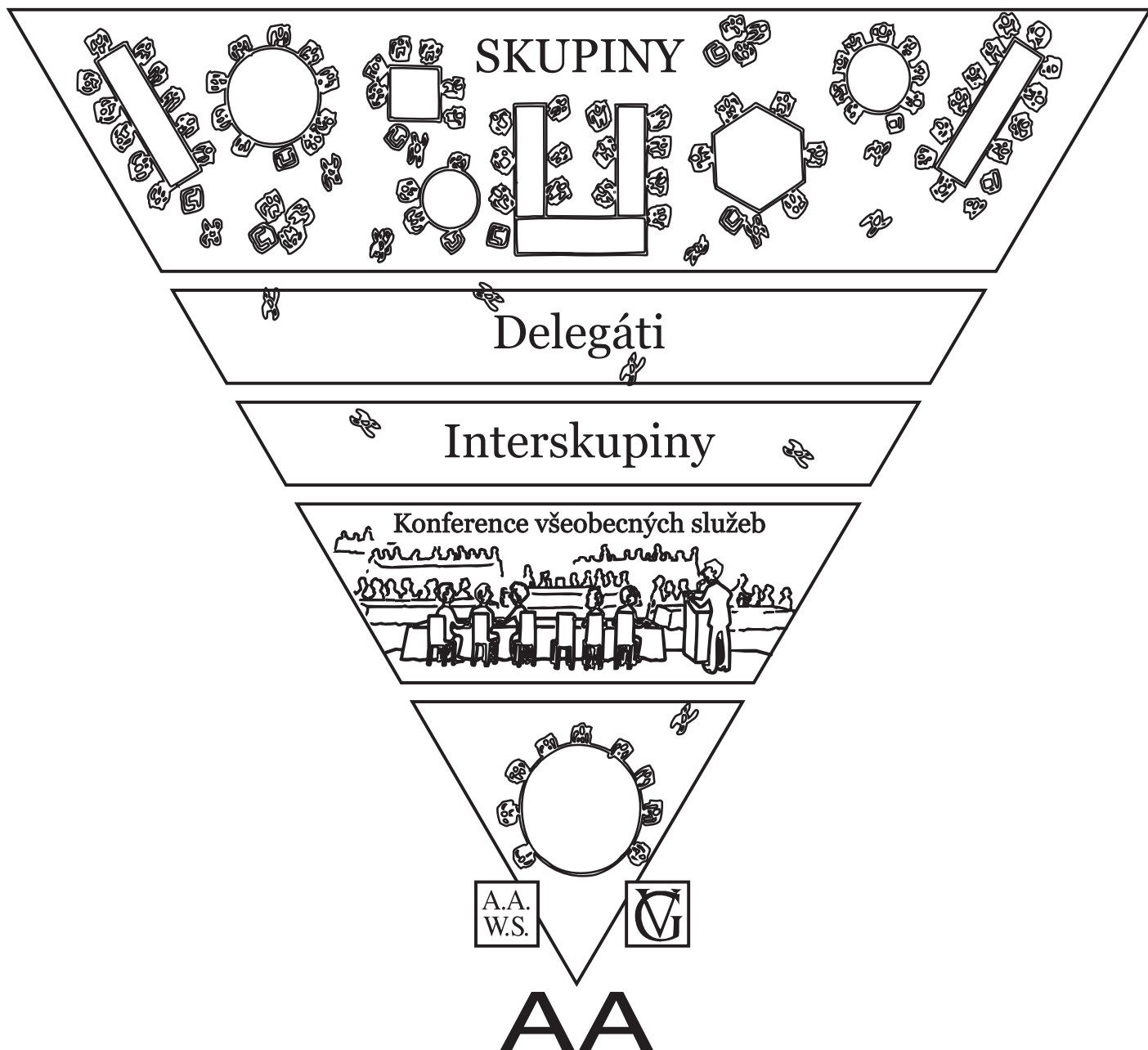

jak by mohly tyto autonomní a široce rozptýlené skupiny uplatňovat takovou zodpovědnost?

I přes velký odpor důvěrníků a členů, kteří byli oddaní současnému status quo, se Billovi podařilo „prodat“ myšlenku svolání Konference všeobecných služeb (více v Druhém konceptu). O jedenáct let později mohl Bill prohlásit, že: „Výsledky konference předčila i ta nejmělejší očekávání.“ Tento koncept je zakořeněn v Druhé tradici, která říká:

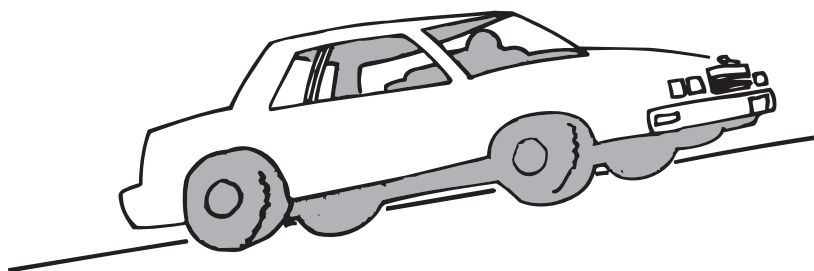
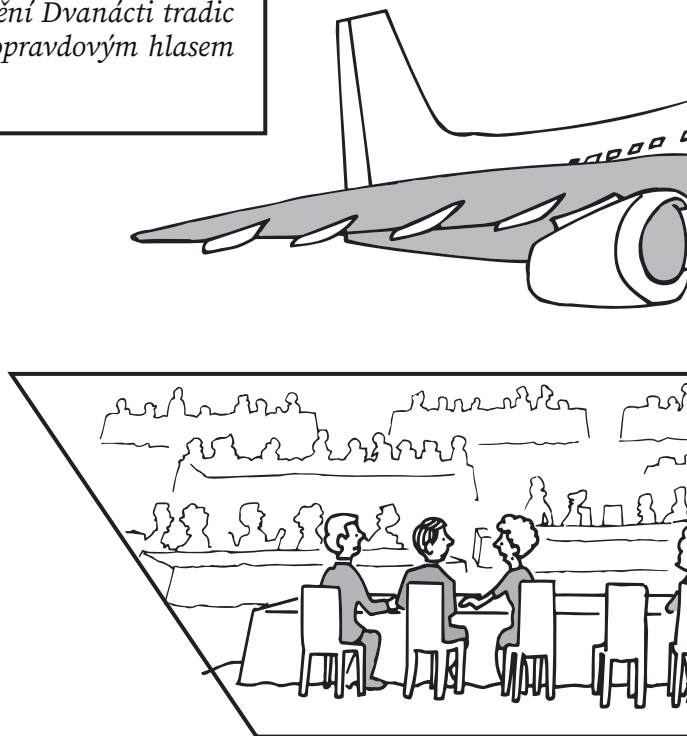
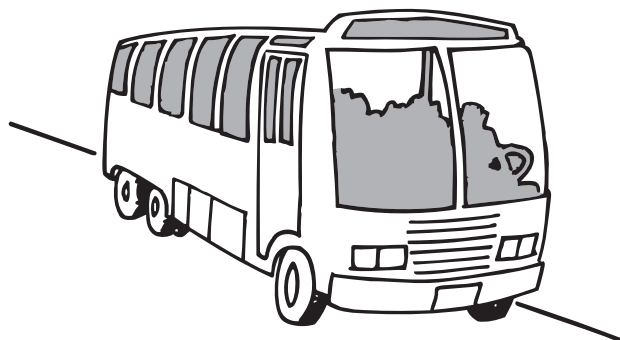
„Pro účely naší skupiny existuje pouze jedna konečná autorita – milující Bůh, tak jak se projevuje v našem skupinovém svědomí. Naši vedoucí jsou pouze důvěryhodní služebníci, nevládnou nám.“

Principy Druhé tradice jsou naprosto jasné, jak potvrzuje Bill: „Skupiny AA mají být konečnou autoritou, jejich vedoucím by měla být svěřena pouze delegovaná zodpovědnost.“ Vnější svět si nedokáže představit organizaci vedenou tímto způsobem, ale Bill ji popisuje jako „oduchovnělou společnost charakterizovanou dostatečným osvícením, zodpovědností a láskou lidí i láskou Boží, a to vše v takové míře, aby bylo zajištěno, že demokracie našich světových služeb bude fungovat...“

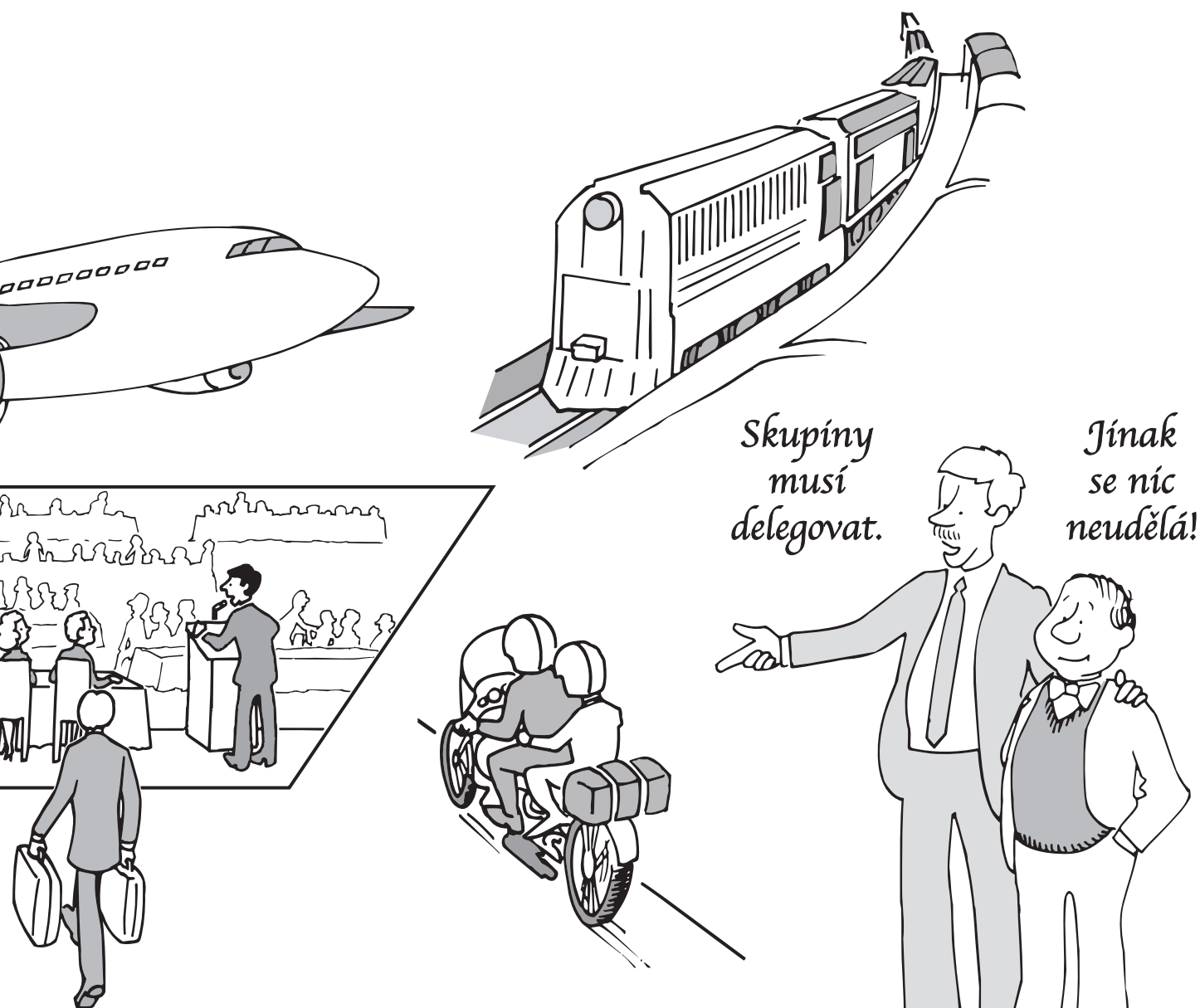
Koncept II

Když v roce 1955 skupiny AA potvrdily definitivní znění Charty Konference všeobecných služeb, předaly tím Konferenci úplnou pravomoc v oblasti aktivní správy světových služeb – s výjimkou provádění změn ve znění Dvanácti tradic a článku 12 Charty Konference – a učinili tak Konferenci opravdovým hlasem a efektivním svědomím celého našeho společenství.

První koncept stanovuje „celkovou zodpovědnost a konečnou pravomoc“ skupin AA, ale jak mají v reálné praxi skupiny zvládat služební záležitosti celého AA? Prostřednictvím delegování, jak je uvedeno ve Druhém konceptu.

Bill a Dr. Bob, kterým původní skupiny svěřily uvedení programu uzdravení do chodu a šíření poselství, našli nealkoholické přátele a obrátili se na ně s prosbou o pomoc. Ti vytvořili důvěrnictví, které převzalo zodpovědnost ohledně financí, Modré knihy a další literatury, informací pro veřejnost, služební kanceláře a časopisu Grapevine. Nicméně stejně jako se důvěrníci neustále obraceli ke spoluzakladatelům pro radu a vedení, tak i skupiny je rovněž nadále považovaly za odpovědné, a tudíž bylo evidentní, že vedení by mělo být přeneseno na skupiny AA jako takové.

Pokud si však mají skupiny zachovat svoji základní roli, pak musí delegovat čili předat svou vedoucí úlohu Konferenci všeobecných služeb. Toho docílí tím, že zvolí z každé skupiny své zástupce. Tito zástupci se budou pravidelně scházet na konferencích a každé dva roky ze svého středu zvolí delegáta. V dubnu se pak delegáti ze všech 93 oblastí US a Kanady sejdou na šestidenním jednání společně s důvěrníky Rady všeobecných služeb, zaměstnanci Kanceláře všeobecných služeb a Grapevine a dalšími konkrétními pracovníky. A tím se Konference všeobecných služeb stane „skutečným hlasem a efektivním svědomím celého našeho společenství a jeho světových záležitostí“.

Koncept III

Jako tradiční prostředek k vytvoření a udržování jasně definovaného pracovního vztahu mezi skupinami, Konferencí, Radou všeobecných služeb a jejími služebními orgány, zaměstnanci, komisemi a vedoucími pracovníky, a tudíž i k zajištění jejich účinného vedení, navrhuje, aby se každé z těchto jednotek světové služby udělila tradiční „rozhodovací pravomoc“.

NA VŠECH ÚROVNÍCH SLUŽBY

Pro lepší chápání tohoto konceptu pomůže obeznámit se s Chartou konference a Stanovami rady, obojí se nachází ve Služebním manuálu AA. Důvodem je, že až na některé speciální výjimky má každý důvěryhodný služebník a každá jednotka AA – na všech úrovních služby – právo „rozhodovat... jak si vytvoří a uplatní svou vlastní pravomoc a zodpovědnost v daném problému či situaci, tak, jak vyvstanou“. Což znamená, že mohou „rozhodnout, které problémy vyřeší sami, a ohledně jakých záležitostí jen podají zprávu, poradí se nebo požádají o instrukce“. Takto se dá vystihnout „podstata, rozhodovací pravomoci“.

Tato pravomoc ovšem rovněž znamená, že společenství musí věřit svým „důvěryhodným služebníkům“. Pokud skupina spíše instruuje své zástupce, než aby jim dávala „rozhodovací pravomoc“, pak je celá konference paralyzována. Pokud zástupci instruuji oblastní zástupce namísto toho, aby jim ponechali jejich „rozhodovací pravomoc“, pak je konference ochromena. Jak zdůrazňuje Bill: „Naši delegáti na konferenci jsou především služebníci AA a podle toho by měli... dát své hlasy... tak, jak jim v danou chvíli velí jejich vlastní úsudek a svědomí.“

Obdobně to platí i na úrovni Rady všeobecných služeb, neboť kdyby se skrze své komise „snažila řídit“

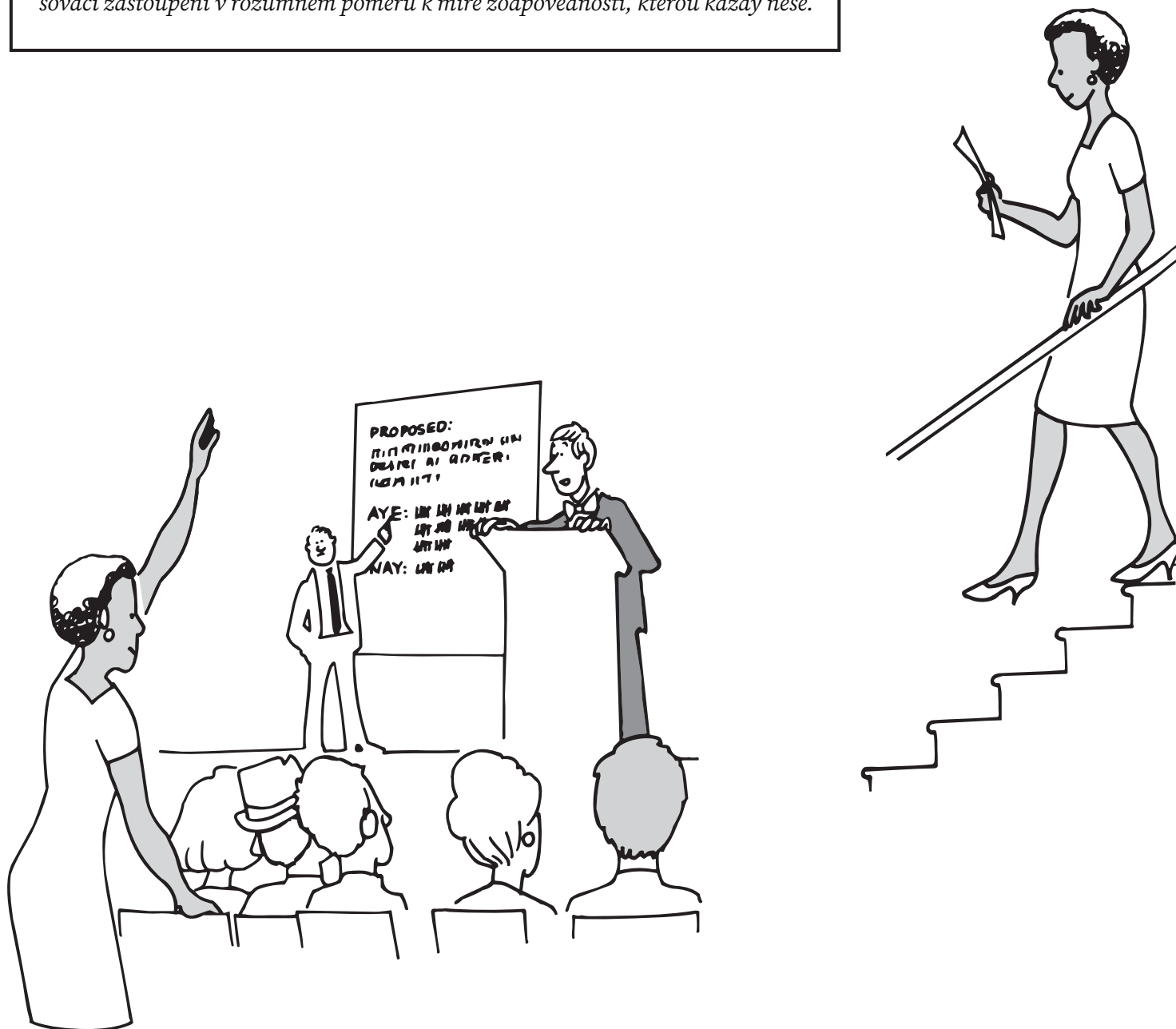
Kancelář všeobecných služeb a Grapevine „v detailních záležitostech, byli by... jejich zaměstnanci... brzy demoralizováni, stali by se z nich jen poskoci a posluhovači, tudíž by neměli jinou možnost než se vzdouvat a rezignovat, nebo se poddat a postupně zahnívat“.

Bill ovšem také varuje před tím, abychom nezneužívali „rozhodovací pravomoc“ jako výmluvu, když selžeme a nepodáme odpovídající zprávu ohledně učiněných rozhodnutí a výkonů, případně pokud překročíme jasně dané pravomoci, nebo pokud věc před učiněním důležitého rozhodnutí nekonzultujeme s vhodnými osobami. Nakonec vše shrnuje takto:

„Celý náš program AA je postaven na principu vzájemné důvěry. Věříme Bohu, věříme AA a věříme si navzájem.“

Koncept IV

Napříč strukturou naší Konference bychom měli dodržovat tradiční „právo na účast“ na všech úrovních zodpovědnosti, přičemž dbáme na to, aby bylo každému služebnímu článku či skupině služebníků světových služeb umožněno hlasovací zastoupení v rozumném poměru k míře zodpovědnosti, kterou každý nese.

pracovníci, zaměstnanci a externí účetní. Jsou zvaní právě kvůli „právu na účast“. Důvěrníci a ředitelé se tak dostanou do „přímého kontaktu s těmito pracovníky, kteří se... cítí být chtění a potřební. Přestože nehlasují, mohou se kdykoli zúčastnit.“

Bill varuje před možností, že by se noví delegáti nebo důvěrníci mohli snažit „právo na účast“ „oslabit, upravit, nebo zrušit“. Cituje argumenty delegátů, proč odebrat důvěrníkům, ředitelům a zaměstnancům hlasovací právo na Konferenci. „Naši důvěrníci a pracovníci ve službě,“ říká Bill dále, „rozhodně nejsou méně svědomití, zkušenější a moudří než samotní delegáti.“

„Je tedy naprosto zásadní,“ pokračuje, „abychom vždy obhájili tradiční ‚právo na účast‘ přese všechny snahy jej omezit.“

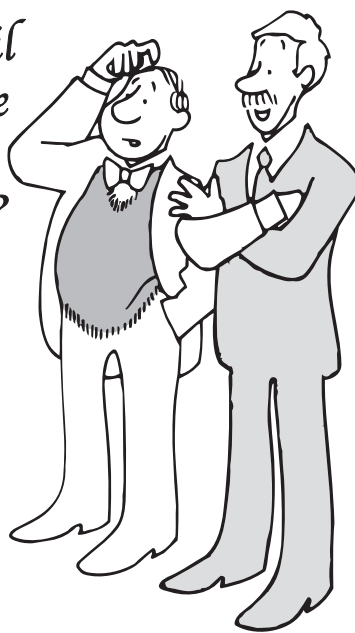
A nakonec zde máme duchovní důvod pro „právo na účast“. Každý z nás touží někam patřit. V AA nejsou žádní členové „druhé třídy“. „Právo na účast“ tak posiluje Druhou tradici, která říká, že žádný člen nesmí být v pozici „nadřazené autority“ vůči jinému. Naši službu vykonáváme lépe „když jsme si jisti, že do společenství patříme – když naše ‚účast‘ zajišťuje, že jsme skutečně těmi ‚důvěryhodnými služebníky‘, které popisuje Druhá tradice“.

Zásada „práva na účast“ je zakomponována do Konference všeobecných služeb skrze Chartu konference. Mezi hlasující členy nepatří pouze delegáti, ale také důvěrníci, ředitelé a zaměstnanci Světových služeb Anonymních alkoholiků (neboli Rada všeobecných služeb, čili anglicky G.S.O.) a vydavatelství časopisu Grapevine.

Stejně tomu je i v radách těchto dvou provozních subjektů, kde hlasují nejen důvěrníci, ale i ředitelé, kteří nejsou důvěrníky, a placený administrativní personál.

Předseda Rady všeobecných služeb jmenuje členy stávajících komisí, kteří nejsou důvěrníky, z důvodu využití jejich odbornosti a zaměstnanci slouží v komisích jako sekretáři. „Neexistují zde žádní ‚nadřízení‘ ani ‚podřízení‘ stejně jako nemáme ‚poradce‘.“ Nově zvolení důvěrníci v Radě všeobecných služeb a ředitelé Světových služeb AA a Grapevine jsou občas překvapení, když vidí, že se jednání rady účastní i placení

*1 personál
kanceláře
může
hlasovat?*

*V AA
jsme si
všichni
rovní.*

Koncept V

V celé naší struktuře služeb by mělo převážet tradiční „Právo na odvolání“, což nám zajistí, že bude vždy vyslechnut názor menšiny, a že petice za nápravu osobních stížností budou vždy pečlivě zváženy.

Ti, kteří jsou poprvé na Konferenci všeobecných služeb, jsou často překvapení, kolik námahy a úsilí vynakládají ostatní služebníci na to, aby menšinový názor dostal vždy druhou šanci a aby byl znovu vyslechnut. Dokonce i po rozsáhlé debatě na dané téma, následované hlasováním, při kterém bylo dosaženo “podstatné jednomyslnosti”, jsou ti, kteří byli proti, znovu jednotlivě vyzváni k tomu, aby opět přednesli své důvody, pokud si to přejí. Po pravdě řečeno, mohli bychom zde citovat mnoho případů, kdy byl tento menšinový názor natolik přesvědčivý, že Konference změnila své hlasování.

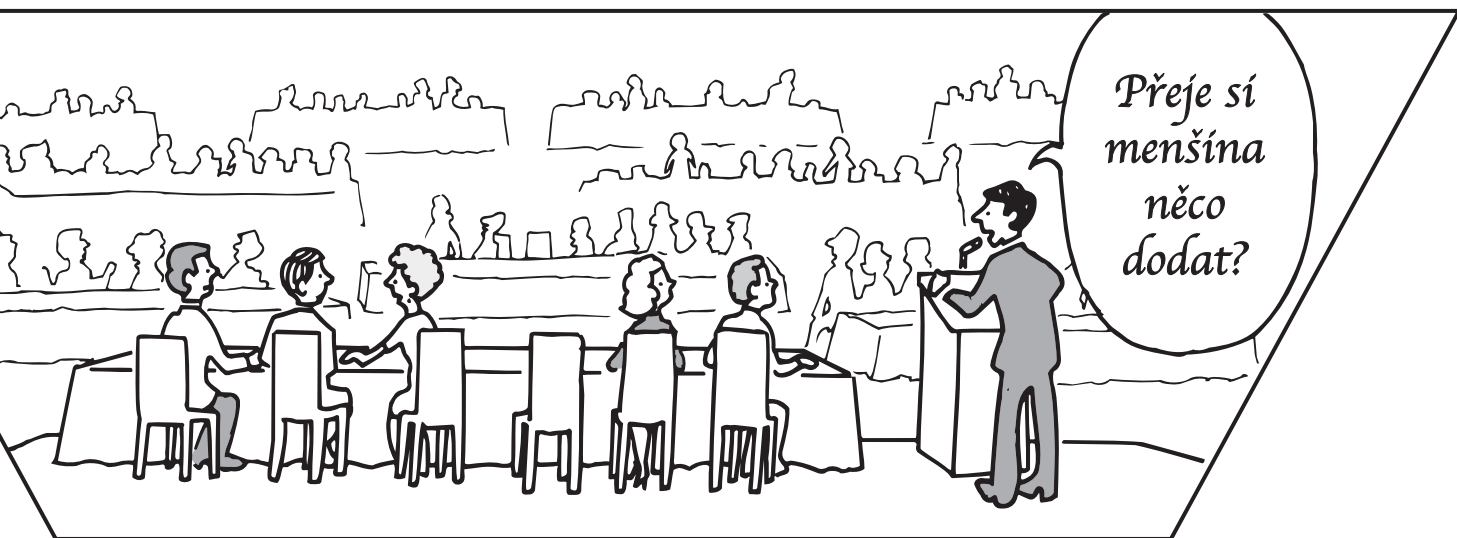
Tohle je tedy „právo na odvolání“ ve smyslu AA, tak, jak je aplikováno, a Bill navíc říká, že stejný princip by se měl uplatňovat i na dalších služebních mítincích, jednání rady, komisí atd. V zásadních záležitostech je pak v podstatě povinností menšiny, aby své postoje prezentovala.

„Právo na odvolání“ uznává, že menšiny mohou mít často pravdu, a že i když ji nemají, vykonají nejcennější službu, neboť se zaslouží o to, aby bylo téma pečlivě probráno a zváženo. Dobře vyslechnutá menšina je pak naší nejlepší obranou proti neinformované, špatně informované, unáhlené nebo rozhořčené většině.

Bill tvrdí, že: „důvěryhodní služebníci dělají pro skupiny to, co skupiny nemohou nebo by neměly udělat samy pro sebe“. A při uplatnění jejich „rozhodovací pravomoci“ (více Koncept III), jsou důvěryhodní služebníci téměř vždy „malou, ale skutečně kvalifikovanou menšinou“ – ať už v podobě oblastních komisí, zaměstnanců, rad nebo dokonce i samotné Konference všeobecných služeb. Právě jim tedy přináležejí, aby na svých

*Každý člen
má svůj názor!*

vlastních mítincích dbali na patřičnou úctu vůči hlasu menšiny.

Tento koncept nás rovněž varuje před „tyranií většiny“ a vyzdvihuje, že v AA je nadpoloviční většina jen zřídka dostačujícím základem pro rozhodování. Proto obvykle požadujeme alespoň dvoutřetinovou většinu. Pokud jí nedosáhneme, je lepší rozhodnutí odložit, nebo v případě voleb, kdy se řídíme postupem Třetího odkazu, „sáhnout do klobouku“ (více ve Služebním manuálu, kapitola I).

„Právo na odvolání“ umožňuje komukoliv ve služební struktuře, ať už placené, nebo dobrovolné, podat petici požadující nápravu osobní stížnosti. Tato osoba se může přímo odvolávat k Radě všeobecných služeb, a to bez předsudků či strachu z odvěty.

Petice:

My, níže podepsaní,
si přejeme vznést požadavek, neb
jsme silně přesvědčeni, že je to
v zájmu dobra
a prospěchu skupiny...

Koncept VI

V zájmu AA jako celku má naše Konference všeobecných služeb základní zodpovědnost za udržování našich Světových služeb a tradičně jí náleží konečná rozhodnutí, týkající se důležitých záležitostí všeobecného plánování a financí. Konference však také uznává, že hlavní iniciativa a aktivní zodpovědnost ve většině těchto záležitostí by měla být nesena převážně důvěrníky konference, kteří spolu jednají coby Rada všeobecných služeb.

Viděli jsme, že „konečná zodpovědnost a celková pravomoc“ za služební aktivity AA náleží skupinám AA (Koncept I), ale aby skupiny mohly tuto zodpovědnost uplatňovat, musejí vysílat delegáty na konferenci (Koncept II). Konference pak zase musí přenést správní pravomoci na Radu všeobecných služeb, tedy na její důvěrníky. Pokud chcete lépe pochopit tento vztah a svobodu v jednání, kterou důvěrníci musejí mít, pak je opět užitečné obeznámit se jak s Chartou konference, tak se Stanovami Rady všeobecných služeb.

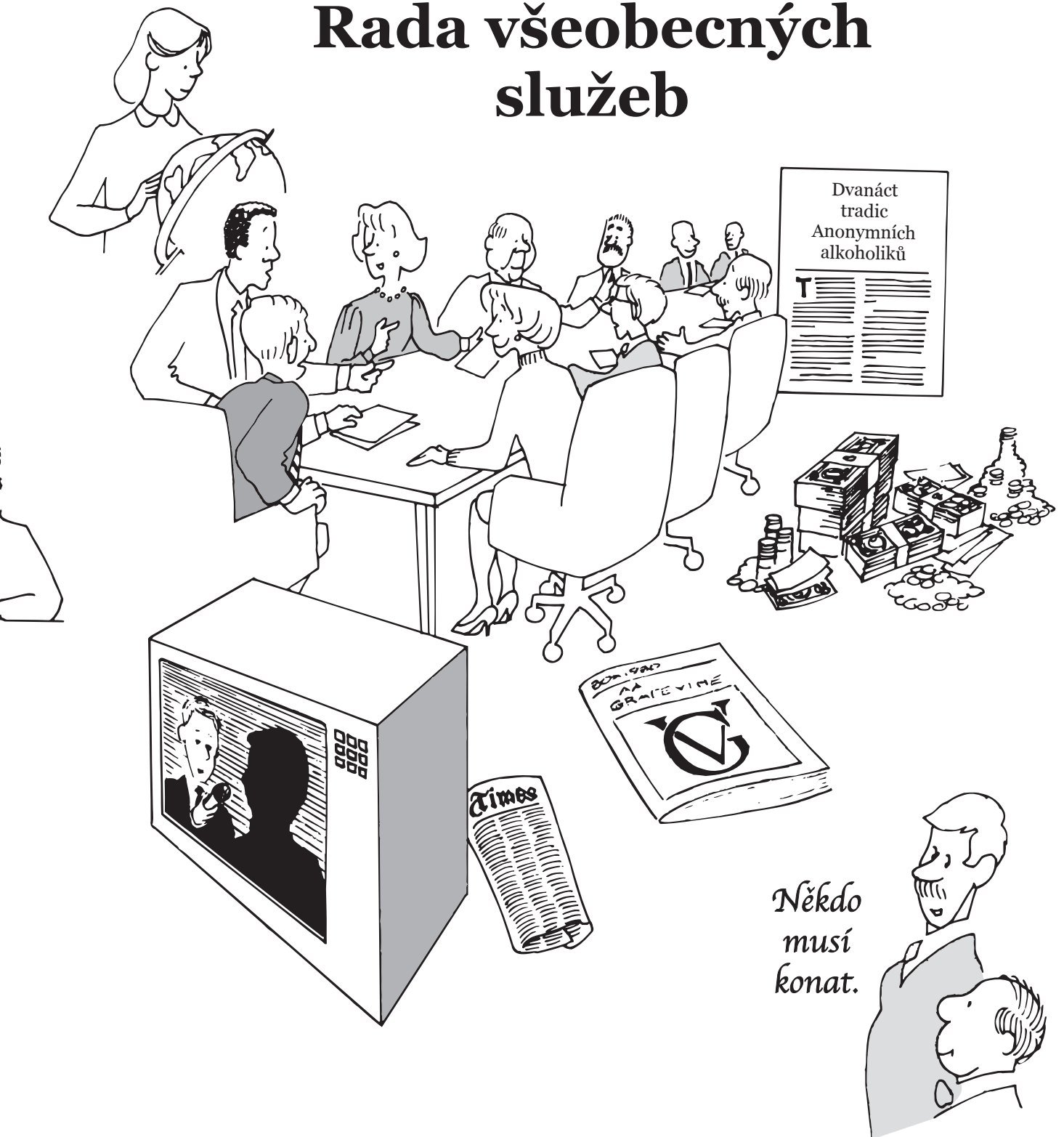
Důvěrníci mají právní a výkonnou zodpovědnost za veškerou činnost společnosti „AA World Services, Inc. (překl. Světové Služby AA – která zahrnuje jak vydavatelství AA, tak i Kancelář všeobecných služeb), a také za časopis AA Grapevine Inc. Tyto subjekty mají dohromady roční obrát v řádu milionů dolarů. Důvěrníci jsou rovněž zodpovědní za aktivity AA v oblasti informací pro veřejnost. Jsou opatrovníky Dvanácti tradic AA. Zodpovídají za šíření poselství AA do dalších zemí světa. Jsou „bankéři“ AA, dohlížíjí na finanční operace a na investice podstatného rezervního fondu. (Pro podrobnější výčet jejich funkcí si přečtete Koncept XI)

Bill poukazuje na to, že ačkoliv „náš hlavní cíl je vždy duchovní“, jsou naše Světové služby i tak „velkým podnikem“. „Opravdu,“ říká Bill, „celá naše služební struktura připomíná velkou korporaci.“ Skupiny AA jsou držitelé akcií, a jejich delegáti je zastupují jako jejich zmocněnci na každoročním setkání. Radu všeobecných služeb v podstatě tvoří ředitelé „holdingové společnosti“. A tato mateřská holdingová společnost (Rada všeobecných služeb AA) ve skutečnosti vlastní a ovládá dvě „dceřiné společnosti“ (AA World Services, Inc. a AA Grapevine Inc.), které pak vykonávají služby.

„Tato vcelku přesná analogie objasňuje, že stejně jako každé jiné představenstvo, i naši důvěrníci musejí mít velké pravomoci, pokud mají spravovat... záležitosti Anonymních alkoholiků.“

Rada všeobecných služeb

Koncept VII

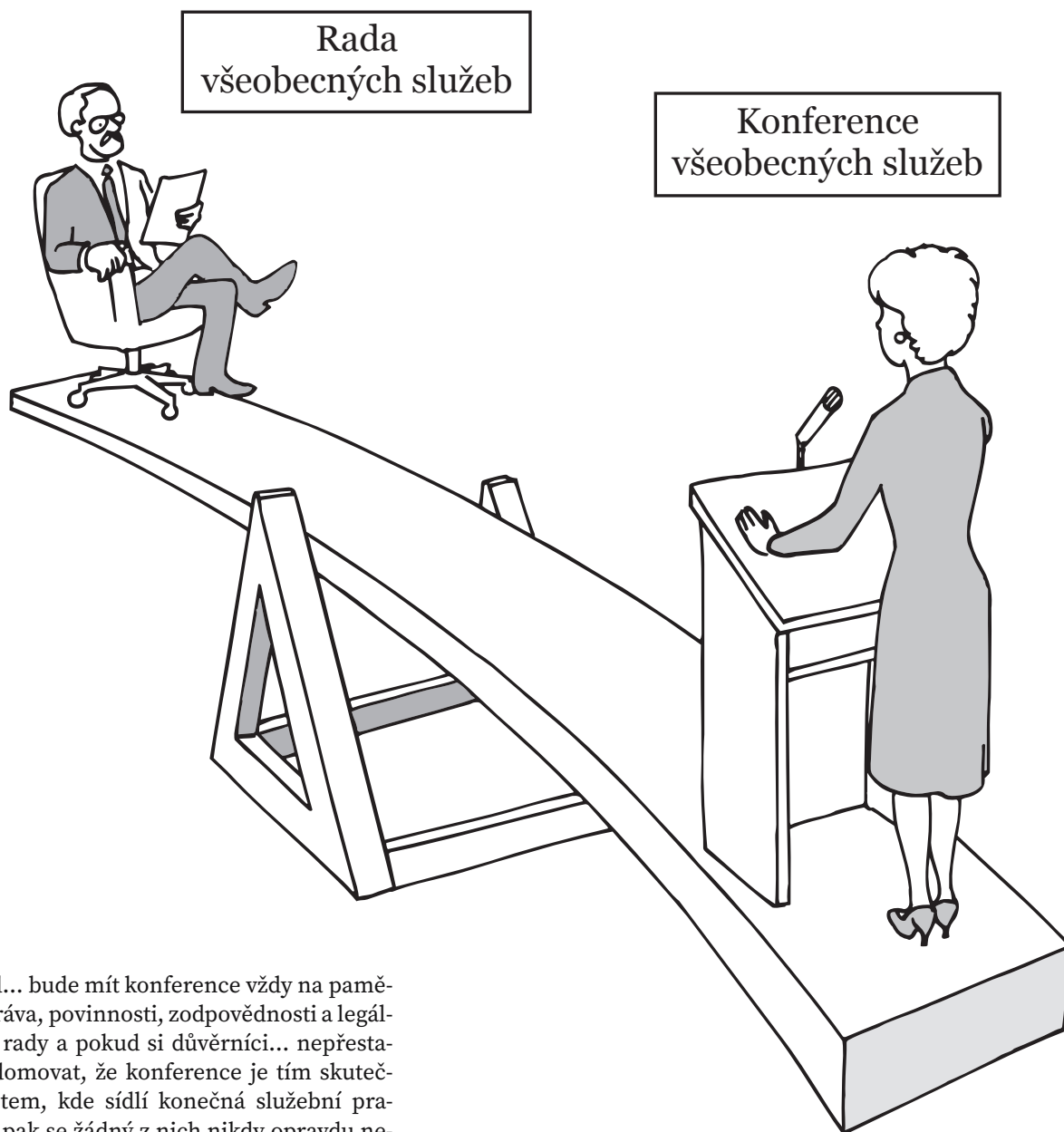
Konference uznává, že Charta a Stanovy Rady všeobecných služeb jsou právními nástroji: tímto jsou tedy důvěrníci oprávněni spravovat a řídit všechny světové záležitosti, týkající se Anonymních alkoholiků. Dále se tím rozumí, že Charta konference jako taková není právním dokumentem: místo toho závisí její konečná účinnost na moci tradic a síle peněžního fondu AA.

Tento koncept se pokouší objasnit vztah a „rovnováhu moci“ mezi konferencí a Radou všeobecných služeb. „Tohle... se může jevit jako kolize, kdy nepřekonatelná síla narazí na nehybný předmět.“ Na jedné straně „má rada veškeré legislativní kompetence ohledně financí AA a jejich služeb, na druhé straně ovšem konference disponuje tak velkým vlivem a finanční silou, že by mohla přemoci legislativní pravomoci rady“.

„Proto je v praxi moc konference v konečném důsledku nadřazena právní moci rady. Tato nadřazující moc vychází přímo z tradičního vlivu popsaného v samotné Chartě konference, vyplývá totiž ze skutečnosti, že dvě třetiny všech členů konference vždy tvoří delegáti volení skupinami.“ A vše podtrhává skutečnost, že delegáti mohou odstříhnout finanční podporu plynoucí ze skupin. „Teoreticky má konference pouze poradenskou funkci, ale prakticky jí náleží veškerá pravomoc, kterou by kdy mohla potřebovat.“

Konference pouze „doporučuje“ – nicméně její doporučení mají pro radu samotnou sílu příkazů. Rada tato doporučení vykonává. Rada sice má právní moc doporučení vetovat, avšak v praxi se tak doposud nikdy nestalo. Jak Bill taktně naznačuje, důvěrníci „se jednoduše vzdávají své právoplatné možnosti říct ‚ne‘, protože při zvážení všech okolností je mnohem moudřejší říci ‚ano‘“.

“Pokud... bude mít konference vždy na paměti daná práva, povinnosti, zodpovědnosti a legální status rady a pokud si důvěrníci... nepřestanou uvědomovat, že konference je tím skutečným místem, kde sídlí konečná služební pravomoc... pak se žádný z nich nikdy opravdu nepokusí udělat si z toho druhého ‚razítko‘... Tímto způsobem budou všechna vážná témata vyřešena a harmonická spolupráce se stane běžným pravidlem.“

Koncept VIII

Důvěrníci Rady všeobecných služeb mají dvě základní kompetence svého jednání:

a) Co se týče záležitosti celkové vize a financí, jsou hlavními plánovači a správci. Tyto záležitosti řídí přímo oni a jejich základní komise.

b) Pokud jde o naše zvlášť přidružené a neustále aktivní služební složky, vztah důvěrníků k nim je především vztahem podobným úplnému vlastnictví akcií, a dále mají opatrovnický dohled, který uskutečňují právem volit všechny ředitele těchto služebních složek.

Světové služby AA

Generální ředitel

Služební zpravodaj,
Kancelář
všeobecných služeb,
poštovní schránka 459

Tento koncept se zabývá způsoby, jakými Rada všeobecných služeb „plní své závazné povinnosti“, a jejím vztahem ke dvěma dceřiným „podnikům“: Světovým službám AA a Grapevine.

Dlouhodobé zkušenosti prokázaly, že se rada „musí věnovat téměř výhradně řešení větších záležitostí týkajících se politiky, financí, skupinových vztahů a vedení...V těchto oblastech musí jednat s velkou pečlivostí a schopností plánovat, vést a vykonávat.“

Rada se proto nesmí nechat rozptýlit nebo zatížit detaily nekonečných dotazů, vyvstávajících při každodenní rutině v kanceláři nebo ve vydavatelství, včetně Grapevine. „Musí delegovat své výkonné funkce“ na příslušné „dceřiné podniky“ a jejich provozní rady.

**Rada
všeobecných
služeb**

*Takže důvěrníci
se nezdržují těmi
základními
věcmi* *a ostatní
mohou!*

AA Grapevine, Inc.

AA Grapevine, Inc.

Šéfredaktor

„Přístup rady k vedení tedy musí být formou dohledu... Důvěrníci zaručují dobré fungování AA World Services, Inc., a AA Grapevine Inc.... skrze volbu ředitelů těchto služebních odnoží, jejichž součástí musí vždy být důvěrníci sami... výkon těchto řídicích funkcí... je zakotven... spíše v samotných služebních společnostech, než v Radě všeobecných služeb. Každá samostatná služební jednotka by měla mít své vlastní stanovy, pracovní kapitál, své výkonné pracovníky, zaměstnance, svou kancelář a vybavení.“

Bill vychází z minulých chyb, které udělala Rada všeobecných služeb ve snaze řídit služební funkce přímo, a opakovaně varuje před „přílišným nahromaděním peněz a moci“.

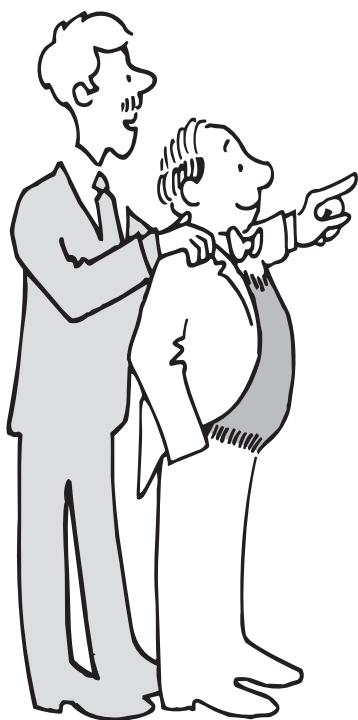
**Zpravodaj
poštovní
schránka 1980
AA
Grapevine**

Koncept IX

Dobří vedoucí, společně s důkladnou a vhodnou metodikou jejich výběru, jsou na všech úrovních nezbytní pro naši budoucí činnost a bezpečnost. Vedení světové služby, které kdysi spočívalo na našich zakladatelích, proto musí být nutně převzato důvěrníky Rady všeobecných služeb Anonymních alkoholiků.

*Vedou nás příkladem.
Neporoučí nám!*

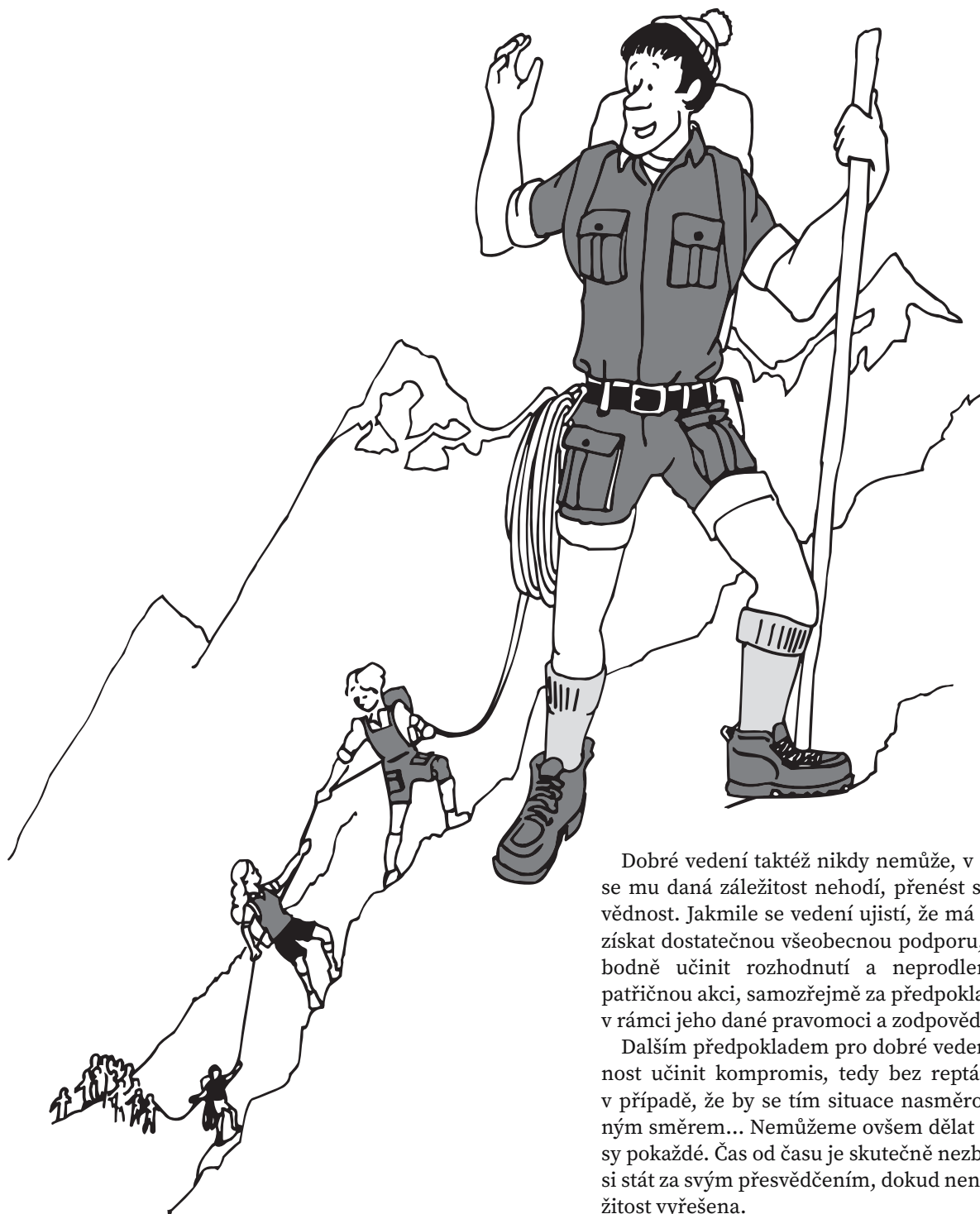
„Ať už vytvoříme naši služební strukturu principů a vztahů sebepečlivěji, a jakkoli dobře rozdělíme pravomoci a zodpovědnost, funkčnost systému přímo závisí na osobních výkonech těch, kteří mají služební pozice obsadit a vykonávat. Dobré vedení nemůže správně fungovat ve špatně navržené struktuře... Slabé vedení nefunguje ani v té nejlepší struktuře.“

K obsazení pozic ochotnými a schopnými pracovníky v naší služební struktuře, je díky principu rotace v AA nutné vyvíjet neustálé úsilí. Základem služební struktury – a tedy i zdrojem vedení – jsou delegáti skupin. Delegát je služební vedoucí za svou skupinu a zosobňuje nezbytný článek mezi svojí skupinou a AA jako celkem. Delegáti skupin tedy společně tvoří skupinové svědomí AA – a společně volí oblastní delegáty do komisi a nakonec delegáty konference, odtud pak důvěrníky rady. Skupiny, které si ještě nezvolily své delegáty, by k tomu měly být povzbuzovány. Na oblastních setkáních je třeba, aby byli kandidáti oddaní a pečliví. Osobní ambice by měly jít zcela stranou, rozpory a kontroverze by měly být zapomenuty. Otázka: „Kdo je nejvhodnější kandidát?“ je tedy zásadní.

Žádné uskupení nemůže dobře fungovat bez schopného vedení na všech úrovních, a ani AA není výjimkou. Naštěstí je naše společenství AA požehnáno nespočtým množstvím opravdových vedoucích – a to jak aktivních lidí současnosti, tak i potenciálními budoucími vedoucími, neboť stále přicházejí nové generace schopných členů. Máme dostatek mužů a žen, kteří se díky své oddanosti, stabilitě, vizi a unikátním schopnostem zvládnou vypořádat s jakoukoliv služební záležitostí. Pouze takové osoby musíme hledat a dát jim důvěru k výkonu služby.

Správný vedoucí ve službě AA je tedy muž (nebo žena), jenž může osobně realizovat principy, plány a pravidla do takové odhodlané a efektivní akce, kterou i my ostatní rádi podpoříme, a pomůžeme tak v jeho/její práci.

Dobré vedení bude také pamatovat na to, že kvalitní plán nebo nápad může vzejít od kohokoliv a vzniknout kdekoliv... Díky tomu bude kvalitní vedení často muset zrušit vlastní hýčkané plány ve prospěch těch, které vzešly od někoho jiného a které jsou lepší, a posléze připsat zásluhu tomu, od koho pocházejí.

Dobré vedení taktéž nikdy nemůže, v případě, že se mu daná záležitost nehodí, přenést svou zodpovědnost. Jakmile se vedení ujistí, že má nebo může získat dostatečnou všeobecnou podporu, může svobodně učinit rozhodnutí a neprodleně provést patřičnou akci, samozřejmě za předpokladu, že je to v rámci jeho dané pravomoci a zodpovědnosti.

Dalším předpokladem pro dobré vedení je schopnost učinit kompromis, tedy bez reptání ustoupit v případě, že by se tím situace nasměřovala správným směrem... Nemůžeme ovšem dělat kompromisy pokaždé. Čas od času je skutečně nezbytné pevně si stát za svým přesvědčením, dokud není daná záležitost vyřešena.

„Naši vedoucí nám nevládnou, ale vedou příkladem. Říkáme jim: ‚Jednejte za nás, neporoučejte nám‘.“

Koncept X

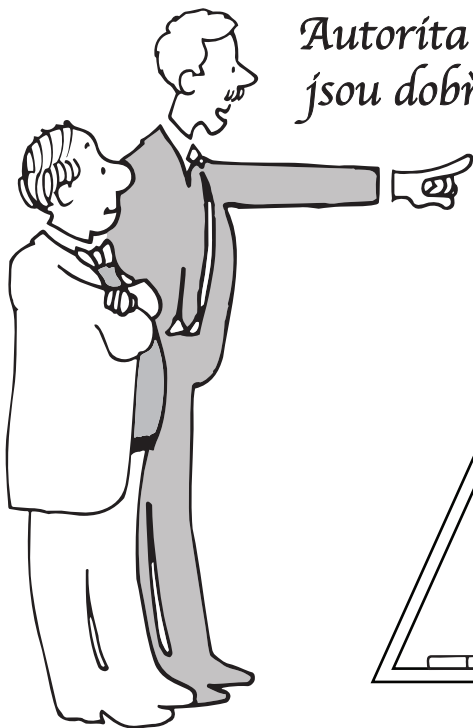
Každá služební zodpovědnost by měla být vyvážena adekvátní služební pravomocí. Rozsah této pravomoci musí být dobře definován, ať už tradicí, usnesením, specifickým popisem činnosti, nebo vhodnými chartami a stanovami.

Naše služební struktura nemůže efektivně a harmonicky fungovat, pokud není na všech jejích úrovních zodpovědnost za službu vyvážena odpovídající pravomocí k jejímu vykonávání. To vyžaduje, aby byla tato pravomoc *delegována* na všech úrovních – a také aby byla zodpovědnost a pravomoc každého subjektu dobře definována a správně chápána.

Jak jsme již viděli (Koncept I) „konečná zodpovědnost a veškerá pravomoc“ spočívá na skupinách AA a tyto skupiny *delegují* pravomoci na konferenci (Koncept II). Konference pak zase *deleguje* pravomoci na Radu všeobecných služeb tak, aby mohla svým jménem spravovat záležitosti AA (Koncept VI). Rada je pověřena pravomocí nad svými dceřinými podniky – AA World Services, Inc. a AA Grapevine Inc. – ale *deleguje* na jejich ředitele pravomoc nezbytnou k řízení záležitostí nutných k provozu těchto služebních subjektů. Ředitelé mají pravomoc k vedení těchto subjektů ale *delegují* na vedoucí pracovníky pravomoc potřebnou k plnění jejich administrativních povinností. A konečně tito vedoucí pracovníci *delegují* pravomoci na zaměstnance Kanceláře všeobecných služeb a Grapevine, které nezbytně potřebují k vykonávání své důležité služební práce.

„Pokud *delegovaná pravomoc funguje správně*,“ říká Bill, „je naprosto jasné, že by se do ní nemělo neustále zasahovat.“ A dále varuje: „Jinak budou ti, kteří jsou pověřeni zodpovědností

*Autorita a zodpovědnost
jsou dobře definovány...*

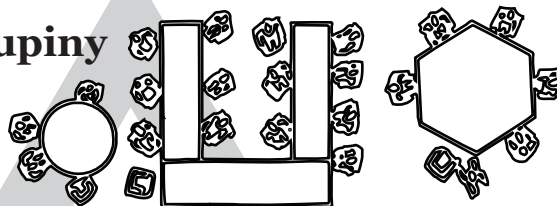

**AA World
Services Inc.**

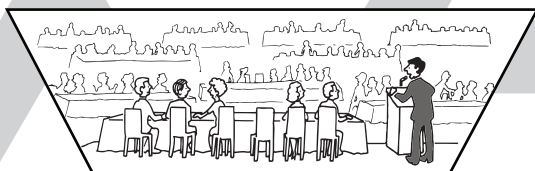
**Kancelář všeobecných
služeb – zpravodaj
P.O.Box 459**

Skupiny

Konference všeobecných služeb

Zodpovědnost

Pravomoc

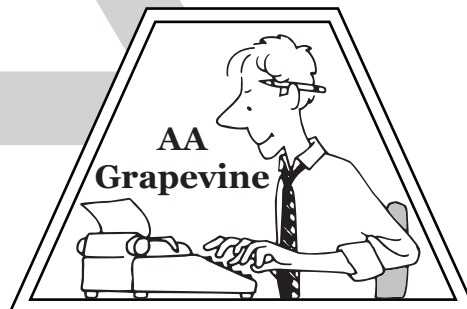
Služba

**Rada
všeobecných
služeb**

**Grapevine
Výkonná rada**

za výsledky, demoralizováni.“ Například Rada všeobecných služeb vlastní dceřiné společnosti a její pravomoc nad nimi je absolutní. „Nicméně, pokud vše dobře funguje, je nanejvýš důležité, aby důvěrníci zbytečně nezasahovali do dění nebo aby nepřebírali výkonné pravomoci těchto subjektů.“

„Pro shrnutí: Pokaždé je zapotřebí se ujistit, že vždy máme dostatek konečných nebo veškerých pravomocí k nápravě nebo reorganizaci, ale současně se stejně tak ujistíme, že všichni naši důvěryhodní služebníci mají přesně definovanou a přiměřenou pravomoc k vykonávání svých každodenních úkolů a k plnění svých jasně daných povinností.“

Koncept XI

Mají-li tedy důvěrníci konečnou zodpovědnost za správu světových služeb AA, měli by mít jednoznačnou podporu od stávajících komisí, ředitelů společností, výkonných ředitelů, zaměstnanců a konzultantů. Proto by složení těchto příslušejících komisí, služebních rad a osobní kvalifikaci jejich členů, způsobu jejich zařazení do služby, systému jejich rotace, jejich vzájemným vztahům, zvláštním právům a povinnostem našich výkonných ředitelů, zaměstnanců a konzultantů, společně s řádně stanoveným finančním ohodnocením těchto zvláštních pracovníků, měla být vždy věnována mimořádná péče a starost.

V tomto druhém nejdelším konceptu Bill podrobněji vysvětluje složení, funkce a vztahy trvalých komisí spadajících pod Radu všeobecných služeb, rad jejích dceřiných společností, Kanceláře všeobecných služeb AA a Grapevine AA – v podobě, v jaké existovaly v roce 1962. Jak AA rostlo a měnilo se, mnohé z těchto popisů by se dnes lišilo a také některé z tehdy řešených problémů již dnes nejsou aktuální. Nicméně plné znění je hodnotné jako historický dokument a mnohé z těchto principů stále platí, tak, jak je shrnuto níže.

Pod služební strukturou, o které jsme hovořili, leží ještě jedna struktura služeb, sestávající z členů komisí, kteří nejsou důvěrníky, ředitelů rad dceřiných společností, kteří také nejsou zároveň důvěrníky, a dále jsou zde vedoucí pracovníci a zaměstnanci. „Členové této skupiny,“ prohlašuje Bill, „nejenže podporují vedení důvěrníků, ale sdílejí vedení s nimi.“

Následuje „několik principů... které“ platí pro AA World Services, Inc. a AA Grapevine Inc.:

1. Pozice vedoucích pracovníků

Žádná aktivní služba nemůže dobře fungovat, pokud nemá trvalé a kompetentní vedení. Takové vedení by mělo vždy spočívat v jedné osobě, podporované takovými asistenty, jaké potřebuje. Tato osoba musí mít dostatečnou svobodu a pravomoc k výkonu své práce, a pokud svou práci dělá dobře, neměl by jí do ní nikdo zasahovat.

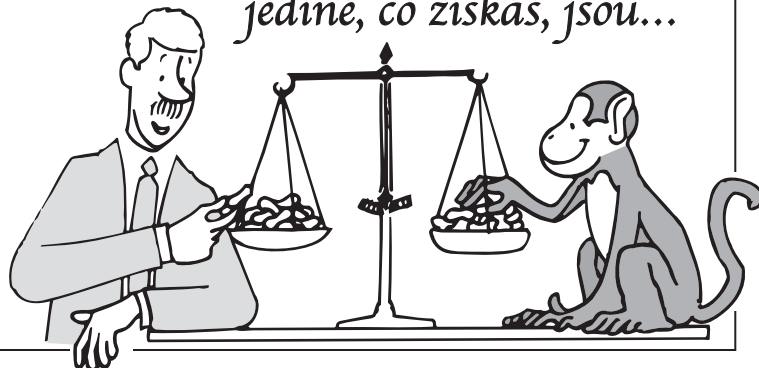
*Nemůžeme
mít dvě hlavy.*

2. Jak odměňovat placené pracovníky

Každý placený vedoucí, zaměstnanec nebo konzultant by měl být odměněn v takové míře, která je přímo úměrná hodnotě jeho nebo jejích služeb či dovedností v běžném komerčním světě... Levná pomoc může mít tendenci cítit se nejistě a nedostatečně, což je z dlouhodobého hlediska velmi nákladné. Není to pak dobré ani duchovně ani obchodně. Pokud máme k dispozici finanční prostředky na službu, pak bychom měli naše pracovníky dobře odměnit.

*Pokud škudlíš
a platíš buráky,
jediné, co získáš, jsou...*

*Jsou to taková
škatulata hejbejte se!*

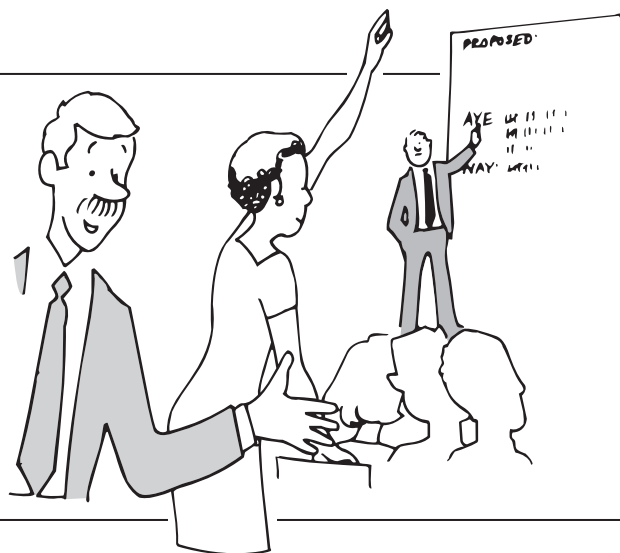
3. Rotace mezi placeným personálem

U většiny zaměstnanců Kanceláře všeobecných služeb AA rotuje jejich pracovní zařazení každé dva roky. Od každého, kdo je zde zaměstnán, se očekává, že bude vykonávat nebo se naučí, jak vykonávat veškerou práci v kanceláři – s výjimkou vedoucích kanceláře.

*Pamatuj na našeho
pracovníka v konceptu IV.*

4. Plná „účast“ placených pracovníků je velice důležitá

Již jsme diskutovali o nutnosti dát klíčovým placeným zaměstnancům právo hlasovat v komisích a firemních radách. Měl by jim být dopřán status odpovídající míře jejich zodpovědnosti, tak jako jej mají naši dobrovolní pracovníci.

Koncept XII

Všeobecné záruky konference: Konference všeobecných služeb by měla bez výjimky zachovávat ducha Tradic AA, měla by pečlivě dohlížet na to, aby nezačala shromažďovat nebezpečné bohatství nebo usilovat o moc; aby zachovávala obezřetný finanční princip, který představují dostatečné provozní prostředky a rezervní fond; aby nikdo ze členů konference nikdy nezískal neoprávněnou moc nad ostatními členy; aby všech důležitých rozhodnutí bylo dosahováno pomocí diskuse, voleb, a kdykoliv je to možné, za pomoci jednomyslné shody; aby žádné jednání konference nikdy nevedlo k osobním trestům a ani nevyvolalo veřejný spor; aby, i když konference může jednat za službu Anonymních alkoholiků, nikdy nejednala formou vlády, a aby konference samotná zůstala ve svém jednání a smýšlení navždy demokratická, stejně jako společenství Anonymních alkoholiků, kterému slouží.

Tento koncept se skládá ze všeobecných Záruk Konference všeobecných služeb. Je, obrazně řečeno, „vytesán do kamene“ – to znamená, že i když Bill nechal pro úpravy a změny v ostatních konceptech dveře otevřené a poukazuje na to, že zbytek Charty konference „lze snadno změnit“, tak tyto všeobecné záruky – stejně jako Dvanáct kroků a Dvanáct tradic – mohou být změněny pouze v případě „písemného souhlasu tří čtvrtin všech skupin AA“ na světě!

Proč?

Protože „tyto záruky ukazují kvalitu obezřetnosti a spiritualitu, kterými by měla konference vždy oplývat... toto jsou trvalá pouta, která drží konferenci pevně pohromadě s hnutím, kterému slouží“.

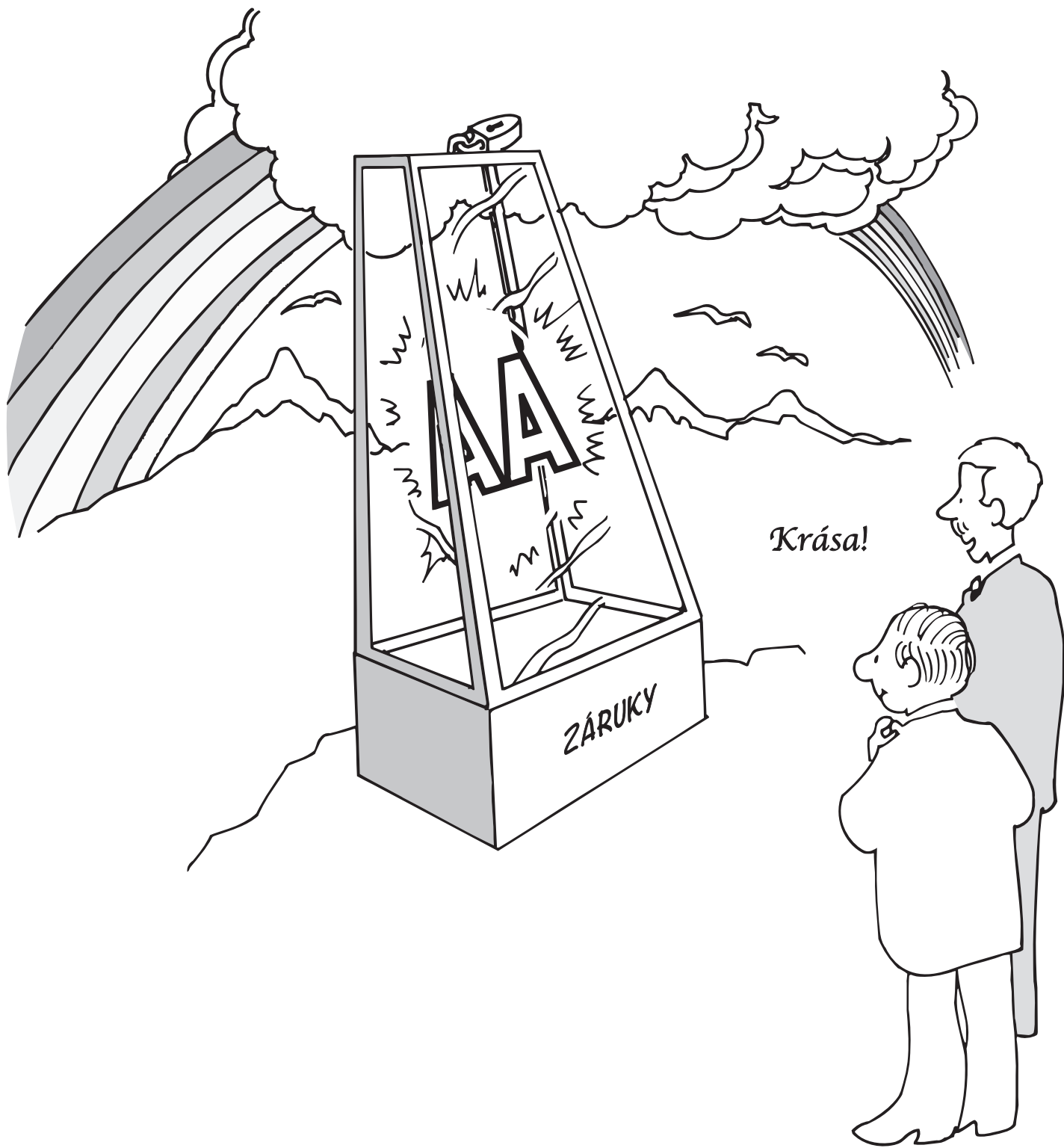
Záruky rovněž vyjadřují duchovní principy, které platí také pro všechny další součásti AA. Podívejme se tedy na tyto principy, tak, jak následují za sebou:

První záruka: „Konference by se nikdy neměla stát sídlem nebezpečného bohatství nebo moci.“ Sedmá tradice nás chrání před hromaděním přílišného množství peněz. Dokud odmítáme příspěvky z vnějšku a omezujeme výši příspěvků našich jednotlivých členů, „neměli bychom se stát zámožnými v žádném nebezpečném smyslu slova“. A pokud žijeme podle tradice druhé – tedy že „naší konečnou autoritou je milující

bůh“ a že „naši vedoucí jsou pouze důvěryhodní služebníci a nevládnou nám“ – pak jsme chráněni před nebezpečnou mocí.

Druhá záruka: „Dostatečné provozní finance plus dostatečná rezerva by měly být (jejím) obezřetným finančním principem.“ Přestože se mnoho z nás v aktivním alkoholismu chovalo rozchazovačně, pokud jde o podporu „služby v AA nad rámec skupiny, jsme schopni se trochu zdráhat“. I tak jsou v AA ceny služeb vykonávané kanceláří relativně nízké vzhledem k velkému počtu skupin, kterým slouží, a pokud je potřeba podpory jasná, příspěvky přicházejí. Záložní fond by se měl skládat z celoročního rozpočtu Kanceláře všeobecných služeb a Grapevine. Rezervní účet tvoří téměř v plné výši příjmy z prodeje literatury AA, které se taktéž využívají k vyrovnání rozdílu mezi příspěvky od skupin a výdaji na služby pro skupiny.

Třetí záruka: „Žádný z členů konference by nikdy neměl být dosazen do pozice neoprávněné moci nad kýmkoliv jiným.“ Tento princip se probíral dříve v Konceptu IV, nicméně „je natolik důležitý, že jsme jej učinili předmětem i této záruky“ – „Silný postoj směřující proti vytváření neoprávněné moci v kterémkoliv článku služební struktury naší konference“.

Krásá!

ZÁRUKY

Čtvrtá záruka: „Všech rozhodnutí by mělo být dosaženo prostřednictvím diskuse, hlasování, a kdykoliv je to možné, jednomyslnou shodou.“ Tato záruka je na jedné straně „pojistkou proti unáhlené nebo arogantní nadvládě prosté většiny, a na straně druhé se věnuje právům a často i moudrosti menšiny, ať je jakkoliv malá“. „Tento princip zaručuje, že všechna důležitá rozhodnutí budou, pokud to čas dovolí, rozsáhle probírána a že zmíněné debaty budou pokračovat, dokud tato zásadní rozhodnutí opravdu nepodpoří převážná většina.“

Pátá záruka: „Žádné jednání konference by nikdy nemělo vést k trestání jednotlivců, nebo zapříčinit veřejnou kontroverzi.“ Ačkoliv prakticky všechny ostatní společnosti a vlády shledávají nezbytným trestat jednotlivé členy za porušení jejich vyznání, principů a zákonů, Anonymní alkoholici takovou praxi považují za nepotřebnou.

Když selžeme v následování jasných duchovních principů, potrestá nás alkohol. Žádný lidmi uplatňovaný systém trestů tedy není nutný. Tato jedinečná podmínka je pro nás všechny neskutečnou výhodou, takovou, na jakou bychom měli vždy zcela spoléhat a nikdy bychom se jí neměli vzdát tím způsobem, že se uchýlíme k osobním útokům a trestům. Ze všech společností si ta naše může nejméně dovolit riskovat vznik resentimentů a konfliktů, které by mohly vyústit v to, že se snížíme k pokušení trestat ve zlosti.

Víceméně z týchž důvodů se nemůžeme a ani bychom se neměli dostat do veřejné kontroverze, a to dokonce ani v sebeobraně. Naše zkušenosti nám ukázaly, že AA bylo prozřetelně osvobozeno od potřeby s kýmkoliv se dohadovat, bez ohledu na provokaci. Nic by nemohlo být pro naši jednotu a dobré celosvětové renomé, kterému se AA těší, škodlivější, než veřejný svár, bez ohledu na to, jak slibné by se mohly zdát okamžité výhody...

Zde jsou některé ze situací, které by mohly vyžadovat zvážení konference:

AA může být „vystaveno ostrému útoku veřejnosti nebo může být těžce zesměšněno“ – a to ve skutečnosti možná jen „s malým či naprosto žádným opodstatněním“. Naší nejlepší obranou v těchto situacích by bylo nebránit se vůbec – konkrétně zachovat na veřejné

úrovni naprosté mlčení. Pokud je kritika AA částečně nebo zcela oprávněná, může být dobré toto kritikům soukromě přiznat – zároveň s naším poděkováním.

Veřejné porušování tradic AA.

Naši členové se mohou pokusit využít jméno AA pro své soukromé účely. „Dokonce i v této oblasti se musíme vyhnout agresivnímu jednání nebo trestajícím akcím. Soukromě můžeme těmto porušovatelům tradic říci, že jejich jednání není v pořádku. Když si trvají na svém, můžeme k přesvědčení použít i jiné dostupné zdroje. Nicméně z dlouhodobého hlediska musíme spoléhat především na váhu názoru AA a veřejného mínění.“

„Dalším druhem potíží jsou vážné vnitřní rozepře, které přitahují nevíтанou pozornost veřejnosti.“ Kancelář „není policejním sborem“, a tak můžeme pouze pro informaci nabídnout zkušenosti AA.

Šestá záruka: „Ačkoliv konference může jednat za služby Anonymních alkoholiků, neměla by nikdy jednat z pozice vlády, a tak – stejně jako společenství Anonymních alkoholiků, kterému slouží – zůstane Konference samotná navždy v uvažování i jednání demokratickou.“

Tradice AA umožňují jednotlivým členům a skupinám AA neobyčejnou svobodu. Popravdě řečeno, my v AA si asi užíváme více svobody a ve větší míře než kterékoliv jiné společenství na světě. Tento fakt však nevidíme jako žádnou ctnost. Víme, že si musíme vybrat následování Dvanácti kroků a tradic AA, jinak bychom čelili rozkladu a zániku.

Protože přikládáme takový význam našim svobodám a nedokážeme si ani představit, že by měly být nějak omezeny, tak si zde obzvlášť užíváme skutečnost, že Konference všeobecných služeb se zcela zdržuje jakýchkoliv akcí podobných jednání svrchované vlády, což by jinak mohlo omezit naši svobodu před Bohem. Očekáváme, že se naše konference bude vždy snažit jednat v duchu vzájemného uznání a lásky – jednoho člena ke druhému.

„Svoboda před Bohem, která nám umožňuje růst k jeho podobě a obrazu, bude vždy posláním Anonymních alkoholiků. Ať je naše Konference všeobecných služeb vždy považována za hlavní symbol této opatrované svobody.“

Deklarace odpovědnosti

Mám odpovědnost...

Když kdokoli, kdekoli požádá o pomoc,
chci, aby mu ruka AA byla vždy k dispozici.
A za to jsem odpovědný.

Deklarace jednoty

Tímto jsme povinováni budoucnosti AA;
společné dobro umístit na první místo;
udržet jednotu našeho společenství.
Protože na jednotě AA závisí naše životy
a životy těch, kteří přijdou po nás.

*Tento materiál byl schválen
Konferencí všeobecných služeb*

Copyright © 2017
by Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
První vydání rok 1986.
Revidováno v roce 1988.

Všechna práva vyhrazena.

www.aa.org

Poštovní adresa: Box 459, Grand Central Station,
New York, NY 10163

„Dvanáct
konceptů
pro světovou
službu“

Cože?

**Dvanáct
konceptů
pro
světovou
službu
s ilustracemi**

Aha!

